

Shalom lieve vrienden,

Ik ben erg blij om te kunnen zeggen dat L'Chaim twintig jaar actief is. Ik wil jullie er allemaal aan herinneren dat onze belangrijkste visie de verbinding en eenheid is tussen ons, de jonge generatie en de oude generatie. Gebaseerd op de profetie in de TeNaCH wat er van het joodse volk wordt verlangd om terug te keren naar het verbond en de directe relatie met Elohei Israël terug te krijgen en het grootste gebod uit de Thora te volgen: 'Ve ahavta Lereacha Kamocha' - En heb je naaste lief als jezelf.

Gedurende de vele jaren van activiteit hebben wij als klein organisme veel vreugde en troost kunnen brengen voor veel van onze mensen. De belangrijkste waren de winnaars van de holocaust. Wij hebben op veel manieren kunnen helpen. Snel zonder bureaucratie, met liefde en gevoeligheid. Maar het belangrijkste was dat we honderden van onze mooie jongeren, jongens en meisjes, soldaten, mechinot (pre-militaire scholen) en gewoon goede mensen met elkaar konden verbinden, die zich bij de familie van L'Chaim voegden. We konden één belangrijke boodschap overbrengen: het leven aanbidden, een grote betekenis en bemoediging aan het leven brengen, want dit is de wil van HaShem: U Bacharta BeChaim! - Kies voor het leven!

De boodschap was dat alleen ceremonies van herinneringen niet helpen om nieuwe hoop te brengen op een beter leven, een betere visie, een betere geest en een beter begrip. Tijdens ons leven moeten we de hand geven aan degene die ons nodig heeft. Doe het op een heel persoonlijk niveau en geef de persoon die we helpen het gevoel dat hij of zij de belangrijkste persoon ter wereld is.

Ik ben HaShem zo dankbaar dat hij het hoofd van dit project is. Ik ben HaShem zo dankbaar dat ik de beste vrienden heb die met mij samenwerken met loyaliteit en een grote toewijding en begrip voor dit project.

Eén ding kan ik jullie vertellen, mijn vrienden, waar jullie ook zijn, ik heb het voorrecht te kunnen zeggen dat iedereen die zich bij L'Chaim aansluit, zo'n speciaal en groot hart heeft. Ieder van hen in Israël, en ook onze grote vrienden in het buitenland. Vooral uit Noorwegen en Nederland en meer.

Gedurende deze oorlogstijd helpt L'Chaim verschillende soorten mensen. Uiteraard gaan wij verder met onze ouderen en hebben regelmatig contact met hen. Maar we ondersteunen ook jonge gezinnen die tijdens de oorlog gewond zijn geraakt, vooral emotioneel. En opnieuw doen we het met een grote gevoeligheid en persoonlijke instelling en met veel liefde.

Je ziet ook het geweldige verhaal van een vrouw die in een scheidingsproces zit met zes kinderen en door een grote tragedie en inzinking, voor het leven heeft gekozen. Bekijk het bijzondere verhaal van Liron en je begrijpt wat een geweldige keuze ze heeft gemaakt. Ze koos op een bijzondere manier voor het leven. Ik wil jullie allemaal bedanken voor het steunen van ons. Ga alstublieft door met zo'n prachtige loyaliteit en moge G'd ons allemaal zegenen.

Daniël Braun

Verslag van Mindy Rubinstein

Het was dinsdagochtend 08.45 uur toen Miriam belde en vroeg of ik langs wilde komen. Toen ik bij haar kibboets aankwam, kon ik zien dat ze anders was. Haar ademhaling was gespannen en ze trilde.

Tijdens onze wekelijkse bezoeken samen – meestal elke zondagavond om 17.30 uur – drinken we zoete koffie, praten we over ons leven en spelen we scrabble. Met haar 85e is ze een van de slimste mensen die ik ken. En ze wint altijd.

Soms zitten we buiten in haar tuin en kijken naar de Middellandse Zee, zichtbaar tussen de kibboetshuizen. Naarmate we ons meer op ons gemak voelden, vertelde ze me over haar frequente paniekaanvallen.

En ze begon een glimp te delen van haar jeugdherinneringen in Polen begin jaren veertig. De migraines en paniekaanvallen – overblijfselen van onverwerkt verdriet en trauma – hebben haar haar hele leven achtervolgd.

Haar kinderen en kleinkinderen kennen deze pijnlijke delen van haar, maar ze weten vrijwel niets over de bron ervan.

Miriam zei dat ze de afgelopen zes maanden meer met mij heeft gedeeld dan met mensen die ze al zestig jaar kent. Toch is het niet veel.

Ik vertel haar ook mijn verhalen. Mijn tijd met haar is het beste deel van mijn week.

Tijdens dit recente bezoek zat ik bij haar tijdens haar paniekaanval. Ik was niet bang en probeerde niets te veranderen. Ik sprak zoals gewoonlijk met haar en ze hield van de afleiding. Uiteindelijk ging het voorbij. En ze kwam weer tevoorschijn. Ik ging naar huis om mijn dochter ergens mee te helpen en kwam later terug.

En 's avonds weer naar huis gegaan om bij mijn nieuwe baan aan de slag te gaan met het redigeren van website-inhoud. Miriam is begonnen met het opschrijven van enkele van haar verhalen. Ze zei dat ze het leuk vindt om te doen. Ik las haar woorden op de kleine stukjes papier die ze mij overhandigde.

Een deel van mij wil haar verhaal verzamelen en helpen het te vertellen, zoals ik heb gedaan voor andere 'overlevenden'. Maar we doen het langzaam aan.

Voor nu ben ik zo dankbaar voor onze wekelijkse koffiedates en voor deze speciale momenten samen die onze beide zielen lijken te genezen.

(Hier is een foto van ons en een roos die ze uit haar tuin heeft gehaald.)

Ontroerend verhaal van Liron: *Kiezen voor het leven...!*

De reis van een vrouw van crisis naar wederopstanding. Het levensverhaal van een hechte chassidische vrouw dat door één moment alles voor haar op zijn kop werd gezet. Dit is het verhaal van een vrouw, moeder en echtgenote wiens vertrouwde, veilige wereld instort en uiteenvalt. Hoe kun je opstaan als je in stukken uiteenvalt? Wat geeft jou de kracht om op te staan en door te gaan? En hoe ga je ermee om? Een verhaal over breken en wederopstanding – ‘En jij koos voor het leven’. In feite begon het verhaal toen de vader van het gezin zeven maanden geleden het huis verliet, en dit is wat ze vertelt –

"Sinds mijn man het huis uit is gegaan, heb ik mijn zes kinderen alleen moeten opvoeden en het huishouden volledig en regelmatig moeten runnen, zonder enige hulp of steun van buitenstaanders. Dit heeft mij natuurlijk echt gebroken. Ze vervolgt:" Het was niet eenvoudig en gemakkelijk om ermee om te gaan. Bij mij werden de dingen waar ik vroeger op leunde, één voor één van mij afgenomen, zoals een auto waarmee ik kinderen naar onderwijsinstellingen vervoerde, boodschappen doen bij supermarkten en alles inclusief huishoudelijke regelingen met 6 kinderen. Dit komt bovenop de diepe belediging die een vrouw voelt als ze in de steek wordt gelaten door haar man, de geliefde van haar leven en een volwaardige partner in de prachtige daad om zes prachtige kinderen op de wereld te brengen en een liefdevol huis vol liefde te creëren voor God.

Ik voelde me als een schip dat aan het zinken was en als ik niet aanwezig en sterk was, had alles kunnen vallen en instorten, maar hier verlichtte God in mijn hart de beslissing om voor het leven te kiezen, om te geven en aan een ander te geven wat ik wilde ontvangen in de donkerste dagen die ik ooit heb gehad. En door deze keuze leerde ik geweldige mensen kennen van de L'Chaim Association, onder leiding van Shir, een vrouw vol hart en andere mensen die me hielpen weer op de been te komen, de stukken bijeen te rapen en te geloven dat uit de verwoesting die ik ervaar, ook de mogelijkheid bestaat van een zeer wonderbaarlijke opwekking. Dat gaf mij levenskracht en stelde mij in staat om in mezelf het vermogen te cultiveren om te functioneren en langzaam iets nieuws op te bouwen uit de oude vernietiging. Het bleek dus dat ik tijdens het breken ervoor koos om op te staan en een goede daad te doen.

Ik heb contact opgenomen met een winnaar van de Holocaust die een moeilijk leven heeft doorgemaakt – ik was een luisterend oor voor haar en ik voelde hoe haar ziel mijn ziel ontmoet en mij doet herleven en leven in mij blaast. Het grote wonder was dat de winnaar van de Holocaust zich net als ik voelde, hand in hand, we voelden allebei hoe nieuwe krachten ons leven binnenkwamen, vol betekenis en licht. En dit is de wonderbaarlijke mitswa van het liefhebben van je naaste als jezelf. De prachtige ervaring die ik je beschrijf, zegeviert over de holocaust, maakt verjaardagen en vieringen mogelijk, maar het belangrijkste is om dicht bij haar te zijn. En samen ontroerd te worden door de pure menselijke warmte die er tussen ons tweeën is. Ik en zij, zij en ik – alsof we één hart hebben.

En weet dat deze keuze ‘en jij koos voor het leven’ een keuze is die ik elke dag, elk moment opnieuw moet doen, om voor het leven te kiezen. Het is niet altijd gemakkelijk, de ervaring van ontbinding is altijd pijnlijk, maar daarnaast is het de prachtige ontdekking van de keuze voor het leven die mij kracht en hoop voor de toekomst geeft. Opgemerkt moet worden dat een geweldige vrouw van de L'Chaim Association, wier liefdevolle hart en grote gevoeligheid, als jonge moeder zorgt ze zelf voor een lief meisje, in haar een zeldzaam begrip en gevoeligheid voor mijn situatie vindt. En ik dank de Almachtige voor mijn kennismaking met deze geweldige vrouw, Shir. Maar bovenal dank ik de God van Israël, die de enige echte is. En dit is een bron van alle kracht om door te gaan. Nogmaals, het is belangrijk om mijn liefde en dankbaarheid op te merken aan de Schepper van de wereld, die mij deze levende krachten geeft om vooruit te komen.

Ik hou van je God, onze vader, er is alleen Hij.
Dank u en met liefde voor Israël,
Liron

Verslag van Timek

Ik weet nog dat ik in november 2008 bij L'Chaim begon. Ik wist toen nog niet dat L'Chaim pas vijf jaar geleden was begonnen! Allereerst ben ik zo dankbaar voor L'Chaim die mij en mijn familie door een moeilijke tijd heeft geholpen tijdens onze eerste jaren in Eretz Jisrael. Na zeven jaar in onzekerheid te hebben geleefd, hebben we

uiteindelijk dankzij de steun en grote inspanningen van organisatie L'Chaim een permanente verblijfsstatus in Israël verkregen!

Eerst vergezelde ik Shachar met zijn studenten van de Kesjet Jeshiva op de Golanhoogvlakte op hun reis naar de verre stad Pardes Chana aan de westkust van de Israëlische Middellandse Zee. Daar betraden we de kleine huisjes van een aantal dappere winnaars die ons met een grote glimlach op hun gezicht opwachtten. Shachar met zijn gitaar en liedjes bracht veel vreugde, studenten brachten dozen verse groenten en fruit mee en vervolgens de intimiteit van het delen van mooie levensverhalen.

Ruth met Shachar en studenten uit

Keshet in 2009

Daniel's passie voor het overbrengen van de visie van L'Chaim stond bovenaan en elke keer dat we naar hen toe gingen, voelde ik de prachtige interactie met de studenten en de winnaars. De studenten brachten leven en licht in de huizen van de winnaars. Ik herinner me Ruth en Adela en anderen. Mijn eerste taak was het maken van foto's en video's, wat ik graag deed. Op weg naar het project en terug vond ik het leuk om met de studenten en met Shachar te praten.

Daniel stelde mij voor om Willy Adler uit Katsrin te adopteren . Willy was een moedige man die Auschwitz overleefde. Het was de allereerste Shoa-overlevende uit de verschrikkelijke kampen die ik persoonlijk ontmoette en die zijn Shoa-ervaring met mij deelde. Ik bezocht Willy regelmatig, eerst alleen. Ik heb zijn verhaal vele malen gehoord en het verveelde nooit. Elke keer opende Willy een nieuw aspect van zijn leven voor mij. Later bracht ik studenten en soldaten in zijn huis totdat Willy ons verliet. Tevreden en vervuld. Vele jaren nadat Willy overleed, had ik ook contact met zijn dochter en zijn kleinkinderen.

Willy en ik op reis naar Kibboets Ginosar

Gedurende de vele jaren in L'Chaim had ik het voorrecht veel moedige winnaars te ontmoeten die de nazi-kampen overleefden en hun verhaal uit de eerste hand hoorde. Dit is een ongelooflijke ervaring! Ik ontmoette Roza, Jafim uit Katzrin, Israël, Blanka en Rachel in Rosh Pina, Joram in Migdal, Jossi uit Chukuk, Izik uit Ginosar, Rachel, Ibi en Rivka in Neot, overlevenden van het getto in Oekraïne uit Kyriat Shmona en zovelen meer. Alle winnaars maakten een ongelooflijke indruk op mij, ze inspireerden mij enorm en het was moeilijk om afscheid van ze te nemen toen hun ziel hun aardse lichaam verliet. Moge hun gedachtenis ons blijven zegenen.

Israël van Rosh Pina met studenten van Kfar Hanasi in 2013

Daniel opende nieuwe vestigingen in Kyriat Shmona, Rosh Pina, Chatsor, Neot-Mordechai, Ginosar, Chukuk, Kfar Blum en vele andere plaatsen, nieuwe mechinot (scholen) voegden zich bij L'Chaim: Mayan Baruch, Kfar Nasi, Meitsar, Baram. We vierden met hen de Mars van het Leven in Israël, maakten vele reizen en vierden met hen Joodse feestdagen.

Het werken met jonge studenten en ouderen gedurende zoveel jaren verfriste mijn ziel en mijn lichaam elke keer dat we elkaar ontmoetten. Ik en de studenten konden hier alleen maar in slagen om deze mensen week na week te bezoeken, dankzij de inspanningen van Daniel om het project jaar na jaar met nieuw en fris enthousiasme te starten en het project gedurende het jaar gaande te houden. Daniel hield regelmatig inspirerende bijeenkomsten met de studenten en hij loste voor mij veel obstakels op die de kop opstaken, zoals de bureaucratie van het leiderschap in de mechina, het helpen van de studenten om zich op hun gemak te voelen bij enkele van de getraumatiseerde of zieke winnaars, of wanneer een winnaar plotseling stierf. Daniel was altijd aanwezig om ons te troosten en hij vond altijd een oplossing voor elk probleem dat zich voordeed.

Alle studenten die met L'Chaim werkten, hadden zoveel baat bij het project en bevestigden dat L'Chaim hun kijk op het leven veranderde en feitelijk hun houding ten opzichte van veel dingen veranderde die hen zullen helpen op hun persoonlijke ontwikkeling en de levensreis die voor hen ligt.

Ik bedank alle studenten die ik gedurende de vele jaren heb ontmoet en alle winnaars die ik heb ontmoet en nog steeds bezoek, en alle teamleden van L'Chaim en donateurs uit het buitenland uit het diepst van mijn hart voor zoveel betekenisvolle en vruchtbare jaren die ik heb mogen beleven, kon leven in Eretz Jisrael. Dank aan HaShem die ons dag na dag begeleidt op onze levensreis. Ieder van ons, op een heel bijzondere manier.

Groetjes allemaal, Timek

Verslag van Shir:

Lechaim gaat het 20e jaar van zijn bestaan in

De vereniging, of beter gezegd, onze geliefde "L'Chaim Familie" is haar 20e jaar van bestaan ingegaan. Het is bijna ironisch dat dit precies gebeurt in deze donkere en uitdagende periode waarin ons land verwickeld is in een voortdurende oorlog van binnen en van buiten.

Ik denk dat we in deze donkere periode een groot licht kunnen laten schijnen op donkere en moeilijke plaatsen, om de dag van onze Holocaustwinnaars te verlichten in een gesprek of bezoek, in de levering van de dingen die ze het meest nodig hebben en waar ze het meest van houden. Om het leven van dierbare en moeilijke gezinnen, van wie sommigen het moeilijk vinden om met het dagelijks leven om te gaan, te verlichten door middel van telefoontjes, het leveren van degelijke essentiële benodigdheden .

Ik ben verheugd om zelf al bijna tien jaar deel uit te maken van deze organisatie als volwaardig vrijwilliger. Een decennium waarin ik groeide, ik werd volwassen. Gedurende dit decennium heb ik een pre-militair voorbereidingsprogramma doorlopen, twee en een half jaar militaire dienst, de Israel National Trail, waarvan ik een deel zelfs heb geslapen met een Holocaust-winnaar in Safed, ik trouwde met de persoon van mijn hart en had het voorrecht om enkele van de grootmoeders van de L'Chaim Association met mij mee te laten vieren op mijn bruiloft, Ik beviel van mijn dierbare oudste dochter, onze Yaeli, en ik had het voorrecht dat ook zij, de jongste vrijwilliger bij L'Chaim Association, al mijn Holocaust-winnaars uit Safed en Modiin zou bezoeken. Ik zal nooit vergeten hoe ik haar meenam op de leeftijd van slechts een maand om Safed te bezoeken, en daar had ik voor de derde keer in mijn leven het voorrecht om de dag voor het bekende en trieste einde van tevoren aan te komen, en "afscheid te nemen" zonder te weten dat het zou gebeuren. Met de geliefde Yehudit Buchris z"l. Hetzelfde gebeurde met Eli Zvieli z"l en Shalom Ben Yishai z"l, die ik beiden bereikte voordat ze een beroerte kregen die verslechterde en leidde tot hun scheiding van de wereld .

Er zijn talloze momenten, bezoeken, gezamenlijke vieringen, gesprekken en herinneringen die ik in mijn hart creëer en voor altijd zal onthouden. de meest ontroerende daarvan zijn naar mijn mening natuurlijk de ontmoetingen tussen de winnaars en mijn geliefde dochter Yaeli. Het zien van mijn grootouders van de organisatie die de kleine Yaeli "hun achterkleindochter" vasthouden en smelten van haar glimlach is iets dat niet in woorden kan worden uitgelegd. Evenals de knuffel en opwinding van Yehudit en Esther die ik op deze zeer ontroerende dag op mijn bruiloft mocht hebben. Andere kleine en ontroerende herinneringen zijn de Mars van de Levenden waarin we het voorrecht hadden om het leven, de overwinning, de kracht en saamhorigheid van het volk van Israël te vieren, waar ik aankwam met twee bussen van mijn privé-inspanningen - van Modiin en Safed en met een verscheidenheid aan geweldige vrijwilligers, van wie sommigen nog steeds in contact staan met de winnaars die de middelbare school en de voorbereidende school bezochten. De Seder met Eli z"l op de basis waar ik diende, een speciaal bezoek dat ik me vooral herinner met Rositsa van Modi'in z"l, waarin ze met eindeloze trots mijn militaire baret droeg nadat ik hem had ontvangen en in uniform was aangekomen, en ik zal haar sprankelende ogen op deze dag niet vergeten. De vooravond van het Tora-gedeelte begon ter voorbereiding op mijn bruiloft, die werd bijgewoond door vele dierbare Holocaustwinnaars uit Modiin en me ontroerde met hun aanwezigheid. En nog eindeloos veel meer.

Ik wens dat we – samen – deze bijzondere kracht van L'Chaim – voortzetten met deze keuze keer op keer in goedheid, verbinding, saamhorigheid, waarheid en het volk Israël in al zijn glorie.

Dank aan onze geliefde en dierbare partners in Israël en in het buitenland die dit alles mogelijk maken – aan lieve Daniel die het schip met hart en ziel bestuurt, aan Shuki die zijn werk op de meest professionele en gevoelige manier doet, aan de lieve Timek die me zelfs tijdens mijn tijd op de voorbereidende school een bezoek heeft gebracht, aan de geliefde Margo en al onze vrienden overzee. Aan al mijn lieve vrijwilligers dit jaar en door de jaren heen die dit goed hebben gedaan, ijverig en met heel hun hart.

Voor de bruiloft van een goede vriendin in het verre Misgav in het noorden van Israël, kwam ik eerder om

mijn lieve en geliefde Esther te bezoeken.

Een ontmoeting, met het hart, een van de lange omhelzing waarin de harten zijn geladen met kracht en hoop. Het was gewoon puur genot. Bijpraten, een echt gesprek voeren over leven en de situatie Pure kwaliteitstijd zoals ik alleen heb met Esther, zo'n bijzondere zielsverwant.

Ik kwam om de charmante Shulamit te bezoeken met Yaeli. Shulamit, godzijdank, voelt zich prima, praat niet veel meer omdat het moeilijk voor haar is, maar aan de glimlach in haar ogen richting de speelse en boeiende peuter kon ik zien dat ze blij was dat we kwamen. Yaeli liet natuurlijk alles zien wat ze wist te doen - wijzend naar Shulamit's neus, oog en mond, zwaaide naar haar voor vaarwel, hield haar vast en stond op, klapte blij in haar handen, glimlachte hartelijk naar haar en probeerde van mij naar Shulamit en terug te lopen.

Een andere keer kwamen we op bezoek bij onze geliefde Janet, die ons haar geweldige collectie schilderijen van het afgelopen jaar liet zien en ons schilderijen liet kiezen – we kozen een prachtig schilderij van een cactus met hartjes erop dat naar mijn mening zo goed bij onze tijd past. We aten en dronken, lachten en deelden en genoten van de tijd samen.

Daarna namen we contact op met de lieve Hemda die alles met ons deelde wat op haar hart ligt. Yaeli speelde met de dieren en poppen die Hemda thuis had, en we hoorden de verhalen van elk van hen. We aten samen van Hemda's speciale labneh. Ze gaf ons ook het recept en Yaeli kreeg ook lieve gebreide sokjes van haar en vond ze erg lekker.

We kwamen op bezoek bij oma Sarah en Avraham, die naar een ander toegankelijker huis in Modiin zijn verhuisd na de ernstige val van lieve Avraham. Omgaan met en de overgang op hun leeftijd is echt een uitdagende ervaring mentaal, maar zoals gewoonlijk richten ze zich op het goede, en oma Sarah vertelde me – het eerste wat ze ophingen thuis was het teken dat ik ze jaren geleden bracht op Rosj Hasjana als een geschenk van de vereniging met de tekst "Ik stond 's morgens op, al het andere is een bonus".

**Ik hou van je/jullie,
Shir**

Samenvattingen van de vrijwilligers

Ayala - Ik sprak met Anna, zoals altijd, het gesprek met haar is uitstekend en erg leuk, ze is een geweldige vrouw en echt inspirerend op veel gebieden.

Het grootste deel van het gesprek ging eigenlijk over de situatie die zich nu voordoet in de stad waar ze woont - Katzrin, er is daar veel rotzooi die haar mentaal beïnvloedt, ze blijft proberen te zeggen dat alles in orde is, maar het is vrij duidelijk dat de situatie haar beïnvloedt, en de geur is verschrikkelijk van de branden die in de stad opstijgen, en er is de angst om deel te nemen aan de oorlog in Libanon en de impact die het in het bijzonder op haar zal hebben .

Ik vroeg haar of ze oplossingen had als de situatie zou verslechteren, en ze vertelde me dat ze dankzij de situatie veel telefoontjes kreeg, waaronder allerlei mensen die aanboden dat ze bij hen zou komen wonen als de situatie te veel verslechterde, ik hoop natuurlijk echt dat het niet zal gebeuren.

Ik hoop echt in het algemeen en voor haar in het bijzonder, dat de situatie niet zal verslechteren, en natuurlijk stelt ze vanwege de situatie nog steeds de oogoperatie uit die ze moet ondergaan, echt in de hoop dat ze ermee instemt om het ergens op de een of andere manier te ondergaan, omdat ze het al jaren uitstelt en het al heel veel effect heeft bij de dagelijkse bezigheden .**Adi** : Na een lange periode van

geen tijd te hebben

om Hemda te bezoeken, kwam ik haar bezoeken samen met mijn zus. Hemda was opgewonden en erg blij om ons te zien, ze deelde met ons dat het niet gemakkelijk voor haar is in begeleid wonen. We hadden het gevoel dat we haar echt een klein beetje hielpen met haar eenzaamheid. Ze deelde verhalen met ons over haar overleden echtgenoot en vertelde ervaringen uit het verleden

Tomer - na een ontmoeting met Ruthie, drijven etend en me vertellen over mensen

van de kibboets die er niet meer zijn, en dan over het geweldige schilderij dat ze schilderde en in het algemeen hoe ze is en alles. Daarna kwamen haar kleindochter en haar dochter op bezoek met de zonen van haar kleindochter. Ze is erg gelukkig.

Daniel Braun

Email: danielxrw@gmail.com

Telefoon: + 972 54 772 3510

Website: lechaim2life.org.il (hebreeuws)

lechaim2life.org.il/english (engels)